

wat je niet weg kunt klikken

vijf foto's van een zomeravond waar we niet over praten

I. [This image may contain one or multiple persons standing]

je hand was op zoek naar iets om vast te houden, dus ik stopte er een drankje in
je stond met je rug tegen de muur het feest vanaf de buitenkant te bekijken
je zei: *het lijkt alsof alles zich achter een smerig raam bevindt*
je maakt lijstjes van dingen die je echt doen voelen
soms helpen ze

II. [This image may contain multiple faces, likely four, likely smiling]

Anke heeft haar facebook-profielfoto geüpdatet onderweg naar huis
ze vond haar vorige geforceerd en outdated
een vriendin had haar laatst verteld dat ze alleen nog maar keek of een foto leuk was
in plaats van mooi en hoewel ze haar best doet
wilt Anke gewoon mooi zijn voor Mark Zuckerberg
uit verveling stuurt ze hartjes in zijn dm's, elke kleur staat voor een andere emotie

III. [This image contains text, most of which unintelligible.]

dingen die je echt doen voelen:

- uitademen, je schouders laten zakken
- de vuilnis buiten zetten
- door de regen lopen, vooral als het koud is
- met de kat naar de mieren kijken
- de was doen, voor de trommel zitten en wachten
- zo stil mogelijk zijn
- iets hards en koels tegen je rug voelen

Anke vergat te appen dat ze thuis was
maar we checkten het ook niet

IV. [This image is too dark to disclose description.]

je schoenen plakken aan de vloer wanneer je thuiskomt
op facebook zie je Anke gelukkiger dan je haar kent
het stemt je optimistisch om te denken dat onze online aanwezigheden
de echte versies zijn
's avonds verlicht je scherm je gezicht als een spotlight
je wilt je niet langer echt voelen

V. [This image may contain sensitive content. Do you want to proceed anyway?]

gaslight gatekeep girlboss

alle appjes die je stuurt zijn autobiografisch
het begint een beetje saai te worden

wie wil nu weten wat je gaat koken vanavond
hoe ver je rug is gebogen richting je scherm
richting de grond richting je paperback van sartré
vertel me over kylie jenners lievelingsemoji
vergelijk hem met de mijne

beter nog: houd je scherm nog even vast
denk aan de manieren waarop je hand in de gleuven van je ribben past
hoe weinig woorden daar voor nodig zijn

zo oefen je met het innemen van plekken die niet voor jou bedoeld zijn
zonder te vergeten dat je een lichaam hebt
dat wel dan wel niet op dat van kylie lijkt
onderstreep dat dit niet belangrijk is

doe het, ctrl+u	kom op nu
dit is #bodypositivity	kom op nu

vergeet niet aan jezelf te denken, gaslight gatekeep girlboss
geloof elk beautymerk dat je vertelt dat je het waard bent
en lees hun ethics pagina
word op dezelfde manier onaantastbaar

je mag aan het autobiografische beginnen
als je er een publiek voor hebt verzameld
en het publiek je betaalt
in likes in geld in emoji's

tot die tijd ben ik niet bereikbaar

secret potions

je neemt korrelige foto's, we omschrijven elkaar nooit in eigen woorden
maar in horoscopen en formules voor gelukshormonen
ik teken de moleculen op je onderrug als een belofte voor betere dagen
je gelooft al dat het over jou gaat wanneer je naam erboven staat

we brengen zomernachten door waar niemand ons kan vinden,
op zwembadbodems en badkamervloeren, onder donkere wolken
we lezen boeken over ademnood en andere manieren van jezelf inhouden:
mompelen, vuisten maken, ogen sluiten, nagelbijten

kartelranden aan onze vingertoppen, bevroren voeten aan de oever
je gaf ons oxycodon voor al onze gebroken hoofden
van het tekort aan zonlicht tot de fliets van de spiegelreflex
je zei dat dit mijn tijdperk was, age of aquarius

soms verlang ik naar verdoofde zenuwuiteinden
ik wil niet langer voelen hoe ik krimp wanneer ik kijk naar oude plaatjes
de muziek op hoog volume om ons warm te houden
je voelt je soms leeg en kalm, toch zijn je knokkels blauw

afbeeldingen van onze dromen, geprojecteerd op ooghoogte
van toen we vijftien waren en meer wisten
ze worden doorzichtig naarmate ik dichterbij kom
ik ben bang dat ze een metafoor zijn voor iets anders

Joep benoemt die ene keer dat de Engels leraar ons vertelde
over de rook in *One Flew over the Cuckoo's Nest*
en hoe we soms verlangen naar vertroebeling,
naar het geweld van een onbedoelde aanraking

dit zijn je secret potions, condensvorming in je gedachten
de bewogen foto's verminderen je denkvermogen
maar morgen brouwen we versies van onszelf
zoals we elkaar herinneren, markeerstift in je linkerhand.

siri kent mijn naam niet

de drie-clicks regel vertelt me hoe snel ik nuttige info moet vinden voordat ik afhaak
maar beter nog kun je diep graven, hyperlinks benaderen
alsof ze je leven voorgoed kunnen veranderen

jou zien, denken: geef me iets om aan te raken (*touch screen*)
weten dat er een trilogie aan vragen bestaat
die me vertelt wat ik nodig heb

*hey siri?
what do I need?*

afgelopen weekend heb je elke foto van je hoofd bekeken
tot je niet meer wist of je jezelf nog wel herkende
het trekt in je poriën als sigarettenrook

regel 43 van het internet stelt: *the more beautiful and pure a thing is –
the more satisfying it is to corrupt it*
maar bij ons viel er nog maar weinig voldoening te halen

vandaag word ik lichter met vlagen
Anke vertelt me te ademen, blijven ademen
terwijl ze een trek neemt, uitblaast

*hey siri?
what do you dream about?*

siri heeft daarop een antwoord dat ik hier niet ga herhalen
maar ik belde je vanmiddag en jouw antwoord was hetzelfde

Anke zegt dat ik je wil kennen zoals Zuckerberg je kent
maar ze heeft geen gelijk, ik hoef alleen het algoritme te begrijpen
ik betwijfel of jij daarna nog belangrijk bent
hoe je op de bank zit alsof je straks nog kunt verdwijnen

jou zien, denken: je bent niet meer dan een hyperlink
verwijzend naar alles behalve jezelf
hoe vaak moet ik nog op je naam klikken
om niets nieuws meer te kunnen vinden?

*hey siri?
who am i?
– I don't know who you are, but you can tell me
by going to settings and selecting yourself from your contacts*

wat je ziet binnen 28 keer scrollen

snapchat compileert herinneringen waarvan ik niet wist dat ik ze had
de kat grappig op de bank, jij achter een pan, dansend
dan verbrande pannenkoeken met *smiley faces*
de keer dat Joep de bibliotheek binnen wilde komen met zijn ov-kaart
je noemde hem inbreker, ik antwoordde *klein crimineeltje*
een wazige foto van een mcdonald's parkeerplaats
time stamps op de dagen dat we laat opbleven, het asfalt streelden
de kat grappig in de achtertuin, jachtgedrag, ik denk *schattig*
de kat liggend in de zon je stuurde *deurmat*
ik vroeg of je het internet al uitgespeeld had
je zei: *ik ben nog steeds omlaag aan het vallen*
ik zei: *ik heb zoveel memories volgens mij heb ik geen nieuwe nodig*
je stuurde :-)

graven zijn al lang niet meer afzetbaar

je hebt het verkeerd begrepen
je hoefde je wallen niet onder je ogen vandaan te vegen,
maar je had ze nu ook weer niet met watervaste stift op je huid hoeven tekenen.
we spreken elkaar aan met onze adellijke titels, ik fluister naar je:
lieve graaf, dat ik nu neerstort op straat heeft niets met jou te maken
maar ik vraag je te vertellen over je quiz-resultaten
welk shrek-personage ben je
welk type brood
en ben je het eens met wat buzzfeed je over jezelf laat zien
je weet niet wie je beter kent: het internet of ik
buzzfeed kent de neuzen van je schoenen niet,
niet vanuit dit perspectief
maar ik ken geen overeenkomsten tussen jou en broccoli.
je denkt aan de keer
dat Joep melancholie een groentesoort noemde
toen verdween om een punt te maken.
hoe Ankes meest gebruikte emoji's nu meer en meer oranje kleuren
een waarschuwing van garen, vossen, veiligheidshesjes
onbeantwoorde dm's
ik begin te roepen
je moet me oprapen of stoppen met van adel zijn
je loopt door
alsof de schaafwonden niet openscheuren aan het asfalt
alsof je mij niet nodig hebt om te weten
wat aan je nog echt is
en wie je dan nog bent

wat je niet weg kunt klikken

je hoofd leunt zwaar op je knie, probeert een standbeeld te worden,
bevriest
maar je wimpers trillen nog, kleven aan elkaar

Anke vroeg je eens te vertellen waar je pijn had
je wees naar je vingertoppen, zei:
volgens mij heb ik te weinig mensen aangeraakt

je bewaarde alles op sterk water,
had nog niet van plastinatie gehoord, een methode die veel effectiever
en beduidend minder giftig is

maar niet geschikt voor het bewaren van zomeravonden
Anke dansend in je armen
de camera in mijn handen

ik wil alleen maar zwemmen
ik wil water over polsen schenken
ik wil scripts volgen die ons milder maken
ik wil ze geschreven hebben

we staarden in het kampvuur
en probeerden er hetzelfde in te zien
we vergaten dat onze schaduwen het water wel raakten

maar nooit samenvielen

nu peuter je je voetzolen weg
je wilt nergens meer sporen achterlaten

één voor één schuif je de potjes van hun planken af
je luistert naar het breken van het glas

breuklijnen

iemand die je vraagt of de weg nog heel is, geen blauwe plekken heeft
het glinsteren van een ochtend waarvan je niet weet
hoe er aan te beginnen, wachten tot het wegsijpelt
je kunt het vliegen noemen en verrast kijken
je kunt de scherven oprapen, je fantasie gebruiken

iemand die je vraagt wat je vandaag hebt aangericht,
niet willen zeggen: *schade*.
de schaamte van niet op zoek gaan naar wat weerkaatst
in het licht, gewoon het leggen van je wang tegen de aarde
voelen wat nog koud is en hoe lang dat zo zal blijven

zien hoe de zon opkomt zoals de zon wel vaker opkomt
daar gewoon niet tegenop kunnen
de auto zo vol met haar parfum dat zelfs je adem naar haar ruikt
uitblazen
niets vragen
toch antwoorden verzinnen